

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12259/2025
19.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Миковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 103/25 од 12.03.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 103/25 од 12.03.2025. године, у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 216/24 од 26.12.2024. године у одбијајућем делу и у погледу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 216/24 од 26.12.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да поред плаћања износа од 15.000,00 динара на који је обавезана правноснажном пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 306/23 од 22.02.2024. године у ставу 1. те пресуде, на име свог доприноса у издржавању ћерке – тужиле плаћа месечни износ од још 5.000,00 динара и то најкасније до 05. у месецу за текући месец, на начин ближе опредељен у том ставу изреке, почев од 15.09.2023. године као дана подношења тужбе па убудуће док постоје законски разлози, као и да исплати одједном све доспеле а неисплаћене рате издржавања и то месечни износ од по 5.000,00 динара почев од 15.09.2023. године до 26.12.2024. године као дана доношења пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле за потраживање преко досуђеног износа на име доприноса у издржавању тужиле од 20.000,00 динара до траженог износа од 40.000,00 динара месечно почев од 15.09.2023. године као дана подношења тужбе па убудуће, као и за потраживање преко досуђеног износа на име неисплаћених рата издржавања до

траженог износа од 40.000,00 динара почев од 15.09.2023. године до 26.12.2024. године као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж2 103/25 од 12.03.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио пресуду Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 216/24 од 26.12.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у побијаном делу, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.72/11...10/23), у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је ћерка тужене и ВВ чији је брак правноснажно разведен. По разводу брака остала је да живи са оцем у ... . У школској 2023/2024. години уписала је прву годину основних академских студија на Универзитету „ГГ – интегрисани Универзитет“, а у школској 2024/2025. години другу годину студија и сада је студент друге године. Школарина за тужилу за прву годину факултета износила је 1.500 евра, а за другу 1.900 евра. Тужиле је закупила стан у Београду, чија месечна закупнина је у почетку износила 380 евра, а сада плаћа закупнину у износу од 400 евра месечно, у који износ су урачунати и трошкови грејања. Трошкови комуналија су око 6.000,00 динара месечно. Има трошкове превоза од Београда до ... и обратно који на месечном нивоу износе 2.000,00 - 4.000,00 динара. Храну припрема сама и на дневном нивоу јој је потребно 500 - 1.000,00 динара. За гардеробу месечно издваја око 100 евра. Уџбеници су урачунати у цену школарине. За изласке месечно потроши 2.000,00- 3.000,00 динара месечно. Одлази у теретану за коју месечна чланарина износи 3.000,00 динара. Носи фиксну протезу и на месечном нивоу за контроле потребно је да издвоји 2.500,00 динара. Тужиле је своје укупне месечне потребе определила на износ од 120.000,00 динара. Према налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке, потребе тужиле на годишњем нивоу су 1.415.276,00 динара, односно на месечном нивоу износе 136.101,00 динар.

Тужена је стара 48 година. У сталном је радном односу у МУП РС са месечном зарадом од 97.936,47 динара. Власник је куће у ... коју је купила након развода брака средствима кредита за купопродајну цену од 20.000 евра, са роком отплате од 20 година. Месечна рата кредита износи 150-180 евра. Трошкови комуналија на месечном нивоу су око 150 евра, а зими око 200 евра. Живи сама и нема обавезу да издржава друга лица. Отац тужиле је стар 48 година. Бави се приватним послом – ... и месечно зарађује око 500 евра, али висина зараде је некада и виша јер зависи од обима посла. Живи у кући која је његово власништво у заједничком домаћинству са ванбрачном

супругом, која је запослена и њеним дететом. Нема других обавеза законског издржавања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и одредаба члана 155. став 2. и 160. Породичног закона, првостепени суд је обавезао тужену да на име свог доприноса у издржавању тужиље као пунолетног детета које се налази на редовном школовању месечно плаћа износ од још 5.000,00 динара, поред досуђеног износа од 15.000,00 динара на који је већ обавезана правноснажном пресудом донетом у овом поступку. Притом је потребе тужиље утврдио из исказа тужиље саслушане као парничне странке на износ од 120.000,00 динара. Преко тог износа до траженог износа од 40.000,00 динара тужбени захтев је одбио.

Другостепени суд је прихватио утврђено чињенично стање као правилно али је извео другачији чињенични закључак у погледу потреба тужиље утврдивши њихову висину у износу од 70.000,00 динара на месечном нивоу, налазећи да то није утицало на правилну примену материјалног права и одлуку о висини доприноса тужене с обзиром на могућности странака да доприносе издржавању тужиље.

По оцени Врховног суда, тужилца у ревизији неосновано указује да су нижестепени судови погрешно применили материјално право.

Издржавање пунолетног детета остварује се под одређеним условима. Према члану 155. Породичног закона, право на издржавање од родитеља има пунолетно дете које је неспособно за рад, док такво стање траје, под условом да нема довољно средстава за издржавање (став 1) и пунолетно дете које се редовно школује најкасније до навршене 26 године живота, сразмерно могућностима родитеља (став 2). Наведени услови за издржавање пунолетног детета ограничени су правним стандардом очигледне неправде с обзиром да је ставом четвртим наведене законске одредбе предвиђено да пунолетно дете нема право на издржавање ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље.

Општи критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

У конкретном случају, тужилца је редован студент Универзитета „ГГ“, који је уписала школске 2023/2024. године, другу годину је уписала наредне школске 2023/2024. године, што указује да тужилца редовно испуњава своје школске обавезе, из чега следи закључак да јој припада право на издржавање као пунолетном детету на редовном школовању.

Притом, смисао одредбе члана 155. Породичног закона, која се односи на услове за издржавање пунолетног детета на редовном школовању, јесте да су родитељи

у обавези да се старају о школовању и стручном усавршавању своје пунолетне деце, али у мери у којој им по редовном току ствари то омогућавају животне и материјалне могућности, а нису дужни да се одричу свог сопственог егзистенцијалног минимума као што је то случај код издржавања малолетне деце. Стога су, насупрот ревизијским наводима, нижестепени судови правилно одбили тужбени захтев за износ од још 20.000,00 динара месечно, правилно оценивши могућности тужене као дужника издржавања (имајући у виду приходе које остварује, чињеницу да је њена плата оптерећена ратом за кредит који је узет ради куповине непокретности да би решила своју стамбену потребу и њених месечних потреба).

Насупрот ревизијским наводима, правилно је другостепени суд извео чињенични закључак о укупним месечним потребама тужиље. Наиме, суд је властан да потребе тужиље (онако како их је тужила презентовала суду), примери условима животне средине у којој тужила живи. Међутим, независно од тога, с обзиром да је реч о пунолетном лицу, критеријум за одређивање издржавања су могућности дужника издржавања, које су правилно оцењене.

Претежни део навода тужиље у ревизији односи се на посредан или непосредан начин на чињенично стање које она сматра битним, а које по њеном мишљењу није правилно или потпуно утврђено у поступку. На тај начин указује се на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, па ови наводи не могу бити основ за дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилна је одлука о трошковима поступка, у смислу члана 207. Породичног закона у вези са члановима 153. ЗПП и члана 207. Породичног закона.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић